

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 5 — 30 JANUARI 2008

ALBELANDT heus niet iedereen die ernstig ziek wordt in de armoede, toch kampen heel wat langdurig zieken met financiële problemen. Blijkens het pas gepubliceerde onderzoeksrapport van de Vlaamse Liga tegen Kanker doet elk jaar een groeiende groep kankerpatiënten een beroep op het sociale fonds van die VLK.

Bewust fonds, gespijsd met de opbrengsten van de campagne *Kom op tegen kanker*, werd in 1984 opgericht om kankerpatiënten met financiële problemen bij te staan. Het is dus een aanvulling op de bestaande sociale voorzieningen voor wie het financieel moeilijk heeft. De laatste jaren blijkt echter het aantal aanvragen onrustbarend toe te nemen. In 2003 liepen er bij het fonds 1.350 aanvragen binnen, twee jaar later 1.618 en in 2007 maar liefst 2.037.

Opmerkelijk is dat, behalve patiënten die het reeds vóór hun ziekte moesten rooien met een karig inkomen en nu door de hoge medische kosten in de problemen komen - bijvoorbeeld alleenstaanden met kinderen of ouderen met een laag pensioen -

Ook een financiële lijdensweg

In ons landje keert de sociale zekerheid een vervangingsinkomen uit aan mensen die niet door arbeid in hun inkomen kunnen voorzien, bijvoorbeeld omdat ze langdurig ziek zijn. Deze uitkeringen blijken echter niet langer te volstaan om alle kosten als gevolg van het ziek-zijn te dekken. Wie langdurig ziek wordt, wacht vaak ook een financiële lijdensweg.

Ilse Van Halst

Als je lange tijd ziek bent

Klapstoel
Dries
Vanwijnsberghe

blz. 7

Voedselteams
in
Vlaanderen

blz. 12

Gratis
naar
'The Banishment'

blz. 22

almaar meer mensen met een gemiddeld inkomen zich moeten richten tot het sociaal fonds van de VLK. Niet alleen is het voor betrokkenen vaak een heksenstoer om de maandelijkse vaste kosten te betalen zoals huishuur, de afbetaling van leningen, studiekosten en andere, er gaat ook een aanzienlijk deel van het inkomen naar niet-terugbetaalde medische kosten en zorgkosten. Extraatjes zoals een fijne cd, een goed boek of een hartverwarmend etentje met vrienden blijven niet zelden een onbetaalbare luxe geworden.

Ook bij de Christelijke Mutualiteit (CM) merkt men dat almaar meer mensen die langdurig ziek worden en die bijgevolg geconfronteerd worden met hoog oplopende medische kosten het moeilijk krijgen om de eindjes aan elkaar te knopen en een beroep doen op noodfondsen. Een en ander wijst erop dat het bestaande systeem van sociale zekerheid ontoereikend is.

Worden personen met een gebruikelijke werk- en gezinssituatie ziek, dan krijgen ze tijdens de eerste maand van hun ziekte een gewaarborgd loon uitbetaald, leert navraag bij de CM. Nadien vallen deze mensen terug op een

vervangingsinkomen, een uitkering die de sociale zekerheid betaalt als je door ziekte niet kunt werken en die berekend wordt op je vroegere loon en rekening houdt met je gezinssituatie. Wie echter een beperkt aantal dagen of onregelmatig werkte, valt terug op een minimumuitkering.

Daarnaast komt de ziekteverzekering in ons land tussen in heel wat medische kosten. Voor tal van medische prestaties of geneesmiddelen moet de patiënt wel zelf een remgeld (dit is de persoonlijke bijdrage die niet door de ziekteverzekering wordt terugbetaald) betalen, maar dankzij de maximumfactuur (MAF) worden de zogeheten oplegkosten voor medische zorgen voor een gezin jaarlijks begrensd naargelang het inkomen. Is een bepaalde drempel bereikt, worden heel wat medische kosten integraal terugbetaald. Bijvoorbeeld de wettelijk erkende remgelden en persoonlijke bijdragen voor terugbetaalbare prestaties van artsen, kinisten en dergelijke.

Daarnaast kennen de mutualiteiten automatisch een forfaitaire uitkering toe aan chronisch zieken. De zorgverzekering, een ander initiatief van de overheid om de ziektekosten draaglijk te houden, komt dan weer tussen in mantel- en thuiszorg evenals in residentiële zorg in het rusthuis.

Ankerfiguren

Om de toegang van kwetsbare groepen tot de gezondheidszorg te verbeteren, zijn sinds kort twee nieuwe sociale maatregelen van kracht. Zo zorgt de verhoogde tegemoetkoming ervoor dat bepaalde categorieën een lager remgeld moeten betalen. Het gaat onder meer om wezen, invaliden, gepensioneerden, weduwen, maar ook om personen die recht hebben op een leefloon van het ocmw of op een uitkering van gehandicapten. Dankzij het ocmw-statuuat wordt de verhoogde tegemoetkoming ook toegekend louter op basis van een laag inkomen.

Eigenaardig genoeg stelt men bij CM vast dat er minder gebruik van de maatregel wordt gemaakt dan er mensen potentieel voor in aanmerking komen. Als reden hiervoor schuift men naar voren dat de campagnes om deze nieuwe maatregelen bekend te maken bepaalde doelgroepen, vooral kansarmen en migranten niet bereiken. Om dit te verhelpen, zou erover moeten gewaakt dat personen worden aangesproken die in deze kansgroepen optreden als ankerfiguur.

